

Philippus Decius super Decretalibus.

vbi Imo. colligit. vñ. z Archi. flo. ponit. rñ. in summa in. in. par. te in. rñ. c. vi. §. rvi. nō psequor qz ista pertinent potius ad theos. logos qd ad canonicas per ea que tradit Det. de ancha. in. dispu. incip. in antiquis z modernis temporibus. quam refert Joan. de ana. in. c. civitate. de vsuris.

- 1 Ecclesia plebanalis pōt tenere capellam positā in suo plebanu natu. lz nō ponat ibi rectorem. sed tantū capellanū noie plebis
- 2 Ecclesia matrix que dicatur.
- 3 Libellus in quo agitur de possessio valet. licet in eo fiat mētio de proprietate.
- 4 Rescriptum secundum non tenetur facere mentionē de literis edibilibus per exceptionem.
- 5 Spoliatus dicitur cuius nomine possidetur.
- 6 Appellans si spoliat aduersarium videtur renunciare appellatio ni: z non auditur vltorius.
- 7 Appellās nō pōt renunciare appellatiōni in preiudiciū appellati.
- 8 Appellans z appellatus licet post terminum nō admittantur eo quod appellatio est deserta. fallit tamen vt bic.

Philippus Decius.

Ex parte. ij. In ter. ibi persone. i. rectores ecclēsie. nam quilibet rector pōt dici persona ecclēsie z est vulgare anglie vt dicit Jo. de imo. bic. z facit ter. in. c. iij. §. de offi. vica. ibi si persona alicuius ecclēsie. aliter vero accipit in. c. ad aures. §. eo. vñ. pro dignitate vt dicit Bal. bic. de quo Abb. in. c. de multa. col. pe. §. extra glo. de prebē. Domi. in. c. j. col. ii. post Archi. de consue. z dicit in. c. cū accessissent. in. primo not. de cōsti. ¶ Not. primo qd ecclesia plebanalis pōt tenere capellam positā in suo plebanatu nō ponēdo ibi rectorem sed capellanū noie plebis. z hoc fm Abb. primo intelligit qñ in fundo plebis esset capella edificata: qz tūc rector principalis erit rector vtriusqz ecclēsie vt per glo. in. c. eam. te. de. eta. z qualita. Sed vide do. Abb. qui reprobat illam glo. in. c. ad audientia. el. j. col. pe. nul. §. item ad de. ecc. edi. Secūdo Abb. dicit qz ter. bic. intelligi pōt qd plebs haberet capellas ex priuilegio vel prescriptione z esset de mensa plebis iuxta no. in. c. vt sup. de reb. ecc. non alie. als Abb. dicit qd de iure capella non pertinet ad plebē. z hoc latius idē abb. declarat in. c. dilectis. in. col. de capel. mo. Et qd ē: hic de iure pertineat largo modo intelligit fm Abb. vñ. de iure cōi vel spāli per supradicta. z facit ter. in. c. j. vbi Abb. in. iij. not. vt lit. pend. z in. c. iij. de eo qui mit. in. pos. vbi Abb. in. iij. no. z in. c. lz cam. vbi Abb. in. ij. no. cum simi. vt dicit ibi de proba. z not. Abb. z Hod. in. rub. j. de cōsue. Tertio etiā ter. bic. intelligi pōt qd capella fuisse collata plebano ab ordinario qz ista vident esse beneficia cōpatibilia p ea que tradit Lap. allegatione. c. vii. testator. iussit. als incipit philippus ad fin. cū simi. vt tradunt z Hoder. bic. z ex dictis Abb. bic. per istum ter. habet quod capellanus qui ponit ad placitū non ē rector capelle sed officiar. z idē no. Bald. cons. rviij. posito. lib. v. vbi rōnē adducit qz titulus tribui nō potest nisi a dioecano: secus ergo si capella detur in titulu ppetuum: qz tunc ē beneficium vt per glo. j. in. fin. in. demē. §. de deci. z no. Domi. in. c. j. in. fi. col. de cōsti. in. v. z tali casu est beneficium simplex. vt not. Abb. in. c. recoles. circa fi. de sta. mona. Et de plebanatu an z qñ sit dignitas not. §. de. consi. lxx. factum tale est. ¶ Secūdo not. qd ecclesia habēs sub se capellas pōt dici matrix ecclēsie vt per Abb. bic. qui cōcludit hoc esse largo modo: sed pprie solū ē cathedra. c. venerabili. de. vñ. signi. in. fin. Et ad de. ter. in. c. de offi. archi. p. r. vbi plebanalis ecclēsie ab ecclēsie matrice distinguit vbi Anto. de bu. dicit qd appellatiōe matricis ecclēsie cathedrales intelligit z nō plebanalis. ad idē ter. in. de. j. §. qbus cū glo. in. vbo matricibus. de priuileg. z facit ter. in. c. ad audientia. de ecclē. edifican. ¶ Tertio no. qd libellus in quo agit de possessio nō alterat h̄ fiat mentio de pprietate in narratione: qz conclusio attenditur: vt Abb. bic. dicit. z idē Abb. post alios per illū ter. in. c. ex parte. b. de foro. cōpe. no. Anto. de bu. in. c. fi. de ind. vbi Bre. cū fi. vt dicit consi. rviij. col. iij. z consi. lviij. in. prin. Limitat tñ ista cōclusio nō habere locū qñ esset appositio clausula illa super quibus oibus z singulis: qz tunc etiaz p̄bationes fieri possunt z p̄nunciari pōt sup. petitorio fm qd narratum fuit: lz tñ in possessio conclusio facta sit vt no. Ab. post Cal. z alios in. c. de ordi. cogni. qd tñ declarat vt not. Alex. tradit consi. rviij.

4 consideratis his col. pe. lib. v. z dicit consi. lxx. col. iij. ¶ Quarto no. qd de literis edibilibus per exceptionē non est opus facere mentionē in secundis ita Doc. tenent cōiter vt Abb. bic. dicit. Et satis probat bic. fm eū. z remittit se ad. c. ex tenore. §. cod. vbi idē vt tenere dum alle. l. si dari. de verb. obl. z est glo. in. c. cū nostris. in. verbo vacaret. de cōces. preben. z ibi Abb. z no. Car. cōf. rxi. fanendo p̄ pillis. col. vj. §. in. super. vbi dicit qz ita cōiter tenetur. sed tñ vide Cal. consi. rxiij. in. eo. tit. de rescrip. vbi tenet cōtrariū z rñdet ad. l. si dari. vt ibi per eū. Et ad hoc facit qd habet in. c. cōsideramus. de elec. vbi valet scōa electio si prima fuit nulla: secus si prima valida sit lz annullari possit: qz nisi prius annullat secunda non valet facit qd dicit in. c. si duobus. §. no. in. fi. de appella. Ad obf. ter. bic. qz licet erāt nulle per ea que Abb. bic. ad. fi. dicit. vidēbimus in. c.

ex tenore. §. eo. ¶ Quinto no. qd ille dicit spoliari cuius noie possidetur z nō ille qui fuit deiectus in. c. cū venissent. de rest. spo. in. fi. vbi glo. facit ter. in. l. j. §. desic. in. nca. l. fi. ff. de vi. z vi. ar. z ideo p̄ constitutū possessio transfert. vt per Bart. in. l. qd meo. in. prin. ff. de acquir. pos. z in. l. ab emptione. ff. de pac. cū fi. z istud limitat vt de acquir. pos. z in. l. ab emptione. ff. de pac. cū fi. z istud limitat vt per Abb. in. c. cū venissent. col. ii. z latius tradit Alex. in. d. l. qd meo. in. prin. de acquir. pos. ¶ Ultimo no. qd vna ecclēsia pōt aliam possidere: z si illa spoliat agere pōt iudicio possessio qz ipsa ecclēsia supior spoliata vt. vt. §. dicit quo casu cum agat de interesse superioris agere pōt superior pro molestia illata subditis eius vt not. Abb. in. c. lz cam. in. vlti. no. de proba. z in. c. dilectis. in. iij. not. de appel. cum si. declarādo vt dicit ibi. z qd habet in. c. cū deputati. de iud. ibi abb. de p̄scri. in. c. auditis. z qd habet in. c. cū deputati. de iud. ¶ Sexto not. Abb. opponit z ex dictis eius prima conclusio est post glo. z Imo. bic. qd ille qui appellat spoliādo aduersariū videt appellatiōni renunciare z vltorius nō admittit. z istud dicit Imo. bic. sequit Ang. in. l. §. illud. C. de temp. appell. z hoc p. no. tradit z Bathes. not. rviij. not. qd si actor. cum si. vt dicit in. c. an sit in. prin. j. de app. z ibi dicit nūc addo Bal. in. l. p̄scri. col. r. vñ. z p̄mitte ad euidentiā. C. si cōtra ius. vbi alleg. Imo. bic. z glo. in. non solum. de app. in. vj. z rōnez huius dicit ibi adducit. ¶ Secunda cōclusio Abb. est qd appellans nō pōt expresse nec tacite renunciare appellatiōni in preiudiciū appellati quod appellatio nem recepit z illā psequitur. z hoc idē dicit Bar. in. l. si quis libellos. C. de app. cū fi. vt per z Hoder. bic. z dicit in. c. interposita. §. illa deniqz de app. post Perus. ibi qui late in. d. §. illa deniqz. in. vñ. qd. consi. rlv. vlt. appellatiōne. col. pe. Et dum Bar. in. d. l. si quis libellos. dicit qd appellans ab interlocutoria nō pōt redire ad iudicium a quo inuito appellato. Perus. in. d. §. illa deniqz. in. vñ. qd. post abb. ibi que refert. tenet tñ qz si bene appellatū fuit ab interlocutoria cā principalis agitari debet corā iudice a quo. c. vt debitus. de app. z hoc solum statuit fuit in fauore appellantis cui iudex a quo esset suspensus. c. ad bec. de app. z ratio ista cessat in appellato qui non vt qd pretendere possit interesse si causa ad iudicē a quo reducatur z z Hoder. bic. sequitur. sed tñ opi. Bart. defendi pōt per ter. quem ipse alle. in. c. j. vñ. post hoc. de appel. in. vj. z Dñi. ibi no. illum ter. qd appellatus petere pōt qd causa principalis ad quem deserat qñ fuit appellatū ab interlocutoria: z ideo nō videt qd ipso appellato inuito causa ad iudicē a quo reducatur possit. Non ob. qd nō agat de interesse appellati qz reputat inter esse qz quo appellatus ita vult. §. p̄terea. isti. de actio. in. fi. z in. l. si. ff. de vñ. z ba. ¶ Tertio abb. cōcludit dum ponit scōam lec. ad istum ter. qd lz post terminū non admittat appellans nec appellatus cū appellatiō deserta sit. de si appellatiōne. de app. hoc fallit si appellatus in fra terminū ichoauit p̄tentionem qz post terminū finire poterit vt abb. bic. per istū ter. dicit post alios quos refert. z idem abb. i. c. personas. col. fi. §. per boesfrangi intellectum. de. de app. z idē abb. in. c. sepe. col. ii. eo. ti. z Perus. ibi col. r. §. tertius casus. cūz si. vt tradit z Hoder. bic. sed cōtrariū tenet Imo. bic. col. iij. vñ. sed aduerte p̄ ter. in. de. si appellatiōne. qui in d̄stincte loquitur z expresse dicit qd nec etiā appellans p̄ se p̄sequi pōt appellatiōne que transfuit in rem iudicatā. Et loquitur ille ter. quo ad p̄fectuone eius sup. quo appellatū fuit sed nō p̄hibet ille ter. qn appellat p̄terere possit p̄nunciari appellatiōne deserta z attēta reuocari z appellatem cōdēnari in expensis put est ter. no. bic. de quo late rescrip. z Hoder. bic. z fm opi. Imo. iudex appellatiōnis. p̄nunciare pōt appellatiōnem desertam. z Bar. hoc tenet in. l. eos. col. ii. in. verbo quero an iudex appellatiōnis. in. fi. contra glo. ibi. C. de app. sed ang. ibi dicit glo. habere locum qñ appellans nunq̄ cōparuit coram iudice appellatiōni qz tunc ibi non est instantia secus si comparuit. z ita dicit Bar. intelligitur. z not. Sede. cōf. rxiij. casus talis est. cum si. vt late tradit Perus. in. c. ex. ratione. in. vñ. char. ver. circa. vñ. membrū. in. prin. j. de app. p̄dicta tñ pronun. ciatio iudicis a quo vel ad quem non est necessaria qz statim deserta appellatiōne adiri potest prius iudex qui tulit sententiam vt ipse illam exequatur nō expectata alia declaratione. Et si opponatur de appellatiōne interposita replicari pōt de desertiōne de qua ipse iudex aditus super executione tanq̄ super emergenti cogno. scere pōt. vt no. ang. in. l. si cōtra. per illum ter. C. de app. vbi p̄dan. de cast. sequitur z idem p̄dan. de cast. in. d. eos. in. prin. circa fin. z no. Bal. in. aut. si quis litigantium. col. j. vñ. quartus z vltimus casus. C. de epi. audi. z idem tenet ang. consi. r. l. statutū p̄dictum. cum si. vt tradit Perus. in. d. c. ex. ratione. col. pe. z dum Abb. dicit retento communi intellectu quod appellatus p̄sequi possit appellatiōnem post finem termini quando inchoauit in termino limitatur fm Abb. qñ nō potuit p̄ficere secus si potuisset vt per eum bic. aduertendum est qz si non potuit propter impedimentū put Abb. loquitur admitteretur etiam post terminum dato qd prius in termino non inchoasset per ea que habentur in. c. ex. ratione. §. de appella. ¶ Quarta conclusio Abb. est in. iij. lec. ad ter. quod bic ageret officio iudicis ad reuocatiōne attentatiōni. z vtilius est fm eū vti tali remedio q̄ si agatur interditiōne de vi. sed ad de Oldra. consi. r.